

भगिनीगमन	१
आचार्यभार्यागमन	१
शरणागतागमन	१
राज्ञीगमन	१
प्रव्रजितागमन	१
धात्रीगमन	१
साध्वीगमन	१
वर्णात्तमागमन	१
एतानि त्रयोदश गुर्वङ्गना- गमनसमानि ॥	१३

इति प्रायश्चित्तविवेकसङ्ग्रहः ॥ ३५

अनुपानं, स्त्री, (अनु + पा + कर्मणि ल्युट् ।) औष-
धाङ्गपेयविशेषः । औषधेन सह तत्पश्चाद्वा
पीयते यत् । यथा,—

“अनुपानविशेषेण करोति विविधान् गुणान्” ।
इति वैद्यकं ॥

अनुपुष्पः, पुं, (पुष्पमनुगतः तत्पुष्पविकसनैवैव तत्प-
काशात् प्रादिसमासः ।) शरः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

अनुप्रासः, पुं, (रसाद्यनुगतत्वेन प्रकर्षेण वर्णानामासः
न्यासः, अनु + प्र + अस् + घञ् ।) तुल्यवर्ण-
विन्यासः । यथा,—“वर्णसाम्यमनुप्रासः” इति
काव्यप्रकाशः ।

“वर्णादन्तिरनुप्रासः पदे पादे विधीयते” ।

इति काव्यचन्द्रिका । अस्य विवरणं अलङ्कार-
शब्दे द्रष्टव्यम् ॥ (“वर्णसाम्यरूपः शब्दालङ्कार-
विशेषः, अत्र वर्णानामेव सादृश्यं ज्ञेयं, स्वर-
मात्रेऽपि सादृश्यं वैचिन्त्याभावात् न गणितं । स
तु पञ्चविधः, क्तेकानुप्रासो दन्त्यनुप्रासः श्रुत्यनु-
प्रासोऽन्त्यानुप्रासो लाटानुप्रासश्चेति । अनुप्रासः
शब्दसाम्यं वैषम्येऽपि स्वरस्य यः । इति सा-
हित्यदर्पणे ।)

अनुप्लवः, पुं, (अनु साहित्येन प्लवते गच्छति, अनु +
प्लु + पचाद्यच् ।) सहायः । अनुचरः । इत्यमरः ॥
“सानुप्लवः प्रभरपि क्षणदाचाराणाम्” । इति
रघुवंशे ।)

अनुबन्धः, पुं, (अनु + बन्ध् + यथासम्भवं भावादौ
घञ् ।) दोषोत्पत्तिः । प्रकृत्यादिः । आदिशब्देन
प्रत्ययागमादेशाः । विनम्बरः । उच्चरितप्रभ्वंसी
इत्यञ्जको वर्णः । मुख्यानुयायिग्रन्थः । विवाहा-
मन्त्रणयात्रादिषु मुख्यं पित्रादिकमनुयाति यः ।
मुख्यानुयायी ग्रन्थश्चेति दयं स्वतन्त्रमिति स्वामी ।
प्रकृतस्यानुवर्तनं । प्रकान्तस्य अणिवर्तनं । इत्य-
मरभरतौ ॥ दोषोत्पादे यथा,—

“अनुबन्धं बुद्ध्यास्य दण्डो विधीयतामिति” ।

विनम्बरे यथा । औट्ट टकारानुबन्धे लोपः ॥
प्रकृतस्यानुवर्तने यथा । भोक्तृमनुबन्धः कृतः ।
शिष्टौ यथा । “बालकानुबन्धेन यात्रामङ्गो
माभूत्” । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ * ॥ बन्धः ।
इति मेदिनी ॥ आरम्भः । इति शब्दरत्नावली ॥
लेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ * ॥ वेदान्तमते

अधिकारिविषयसम्बन्धप्रयोजनानि । वैद्यकमते
वातादिदोषाणामप्राधान्यं ॥

अनुबन्धी, स्त्री, (अनुबन्धते अतिनिम्बासेन व्याप्ति-
यतेऽनया, अनु + बन्ध् + करणे घञ्, ततो गौरा-
दित्वात् ङीष् ।) हिक्का । ढष्णा । इति मेदिनी ॥
“अनुबन्धः शिशौ दोषे पादे मुख्यानुयायिनि ।
विनम्बरे प्रकृत्यादौ प्रकृतस्यानुवर्तने ॥
अनुबन्धी तु हिक्कायां ढष्णायामपि योषिति” ।
इति मेदिनी ।)

अनुबोधः, पुं, (अनु + बुध् + णिच् + भावे अच् ।)
गन्धोदीपनं न्यूनपूर्वगन्धस्य चन्दनादेः प्रयत्न-
विशेषेण पुनः पूर्वसौगन्धोत्पादनं । तत्पर्यायः ।
प्रबोधनं २ । इत्यमरः ॥ पञ्चाहोषः ॥

अनुभवः, पुं, (अनु + भू + भावे अच् ।) सृष्टिभिन्न-
ज्ञानं । अनुमानादि । धारावाहिकज्ञानं । तत्प-
र्यायः । उपलम्भः २ इत्यमरः ॥

अनुभावः, पुं, (अनुभावयति बोधयत्यनेन, अनु + भू +
णिच् करणे अच् ।) प्रभावः । कोषदण्डजं
तेजः । सतां मतिनिश्चयः । सतां अभिप्रायस्य
निश्चयः । निश्चयमात्रेऽपि । भावबोधकः । इत्यादि-
सूचकगुणक्रियादिः । स च लोचनचातुर्यभूक्षेप-
मुखरागादिरूपः । एवमन्यत्रापि । इत्यमरभरतौ ॥
(स्थिरता । निर्द्वारः । अवश्यम्भाविता । तेजः ।
यथा,—

“नरपतिकुलभूत्यैर्गर्भमाधत्त राज्ञी
गुरुभिरभिनियन्तं लोकप्राप्तानुभावेः” ।

इति रघुवंशे ।)

अनुभूतिः, स्त्री, (अनुभवनं अनु + भू + क्तिन् ।)
अनुभवः । सा चतुर्विधा । प्रत्यक्षं १ अनुमितिः २
उपमितिः ३ शब्दबोधः ४ । इति भाषा-
रिच्छेदः ॥

अनुभूताद्यविस्मृतिः, स्त्री, (अनुभूतादीनि । करणा-
दीनां पदप्रदार्थप्रभृतीनि न विस्मृत्यन्तेऽनया, न
+ वि + स्मृ + करणे क्तिन् ।) संस्कारः । अनु-
भूतानां स्मृतानाञ्च अविस्मृतिर्यस्मात् स भाव-
नाख्यसंस्कार इति यावत् ॥

अनुमतकर्मकारी, [न्] चि, (अनुमतमनुज्ञातं
कर्म कर्मधारयः, तत्करोति यः अनुमतकर्म +
कृ + णिनि उपपदसमासः ।) लिखितपत्राद्यनु-
सारेण कर्मकर्ता । आज्ञया कार्यकर्ता च ॥ इति
व्यवहारकाण्डं ॥ अही इति आरवी भाषा ।

अनुमतिः, स्त्री, (अनु + मन् + भावे क्तिन् ।) कला-
हीनत्वेऽपि पूर्णिमाविहितयागादिकरणाय अनु-
ज्ञायतेऽस्यां अनु + मन् + अधिकरणे क्तिन् ।)
सम्मतिः । अनुज्ञा । न्यूनन्दुकला पूर्णिमा । चतु-
र्दशीयुक्ता पूर्णिमा । इति मेदिनी ॥

“कुङ्कै चैवानुमत्ये च प्रजापतय एव च ।

सहृद्यावापथिथोश्च तथा खिद्यतेऽन्ततः” ॥

इति मनुः ।)

अनुमरणं, स्त्री, (अनु + मृ + भावे ल्युट् ।) पञ्चा-
मरणं । भर्त्सि मृते तत्पादुकादिकमादाय ज्वल-
चितारोहणपूर्वकं स्त्रिया मरणं । यथा—
“देशान्तरमृते पत्नी साध्वी तत्पादुकाहयं ।

निधायोरसि संयुद्धा प्रविशेत् जातवेदसं” ॥
इति ब्रह्मपुराणं ॥ ब्राह्मण्या निषेधमाह, स्मृतिः ।
“एथक् चितिं समारुह्य न विप्रा गन्तुमर्हति” ॥
सहमरणं । मृतभर्त्सा सह ज्वलचितारोहण-
पूर्वकं स्त्रिया मरणं । यथा,—
“भर्त्सानुमरणं काले याः कुर्वन्ति तथाविधाः ।
कामात्क्रोधाद्भयान्मोहात्स्वर्वाः पूता भवन्ति ताः” ॥
इति महाभारतं ॥

अनुमा, स्त्री, (अनु + मा + भावे अच् ।) अनु-
मितिः । अनुमानं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनुमानं, स्त्री, (अनु + मा + ल्युट् ।) अनुमिति-
करणं । अनुमितिः । इति चिन्तामणिः ॥ तत्पर्याय-
यः । अनुमा २ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनुमानोक्तिः, स्त्री, (अनुमानेन उक्तिः कथनं तत्-
पुरुषः ।) तर्कः । ऊहः । इति हलायुधः ॥

अनुमितिः, स्त्री, (अनु + मा + क्तिन् ।) अनुभव-
विशेषः । व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानजन्यज्ञानं ।
यथा,—“धूमदर्शनादङ्गिमान् पर्वत इत्याकार-
ज्ञानं । अस्या व्यापारकारणं परामर्शः । अस्याः
कारणं व्याप्तिज्ञानं” । इति भाषापरिच्छेदः ॥

अनुमोदितं, चि, (अनु + मुद् + णिच् + कर्मणि
क्तः ।) कृतानुमोदनं । अनुमतं । यथा,—
“भवता यद्वावसितं तन्मे साध्वनुमोदितं” ।
इति श्रीभागवतं ॥

“गान्धर्वेण विवाहेन बङ्गोऽथ मुनिकन्यकाः ।
श्रूयन्ते परिशीतास्ताः पितृभिश्चानुमोदिताः” ॥
इति शाकुन्तले ।)

अनुयायी, [न्] चि, (अनुयाति पश्चात् गच्छति,
अनु + या + णिनि ।) सदृशः । पञ्चाङ्गामी ।
यथा । मुख्यानुयायिनि शिश्रावित्यनुबन्धशब्दार्थे
अमरः ॥

अनुयुक्तः, पुं, (अनु + युज् + क्तः ।) मृतकाध्येता ।
इति महाभारतं । (अभियुक्तः । निन्दितः । जिज्ञा-
सितपदार्थः । कृतप्रश्नः ।)

अनुयोक्ता, [च्] पुं, (अनु + युज् + ढच् ।) मृत-
काध्यापकः । इति महाभारतं ॥ (प्रश्नकर्ता ।)

अनुयोगः, पुं, (अनु + युज् + घञ् ।) प्रश्नः । इत्यमरः ॥
अनुयोगकृत्, पुं, (अनुयोगं प्रश्नविषयसन्देहं कृन्तति
क्विन्ति, अनुयोग + कृत् + क्तिप् ।) आचार्यः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

अनुयोजनं, स्त्री, (अनु + युज् + णिच् + ल्युट् ।) प्रश्नः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

अनुयोज्यं, चि, (अनुयुज्यते नियुज्यते, अनु +
युज् + श्कार्थे ण्यत् ।) निन्दाहं । अनुपूर्वक-
निन्दार्थयुज्यघातोः कर्मणि यप्रत्ययः ॥ (प्रकृतः ।
जिज्ञासुः ।

“ममेदमिति यो ब्रूयात् सोऽनुयोज्यो यथाविधिः”
इति मनुः ।)

अनुरक्तः, चि, (अनु + रन्ज् + कर्त्तरि क्तः ।) आ-
सक्तः । अनुरागयुक्तः । यथा,—
“अनुरक्तो गुणान् भूते विरक्तो दूषणानि च” ।
इत्यङ्कटः ॥